

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ملک الشعراء

استاد محمد نسیم "اسیر"

۱۳ می ۲۰۱۵

سرودِ خلق!!

سروده ای که اولین بار نشر میشود

در دورانی که شور جوانی به ما اجازه میداد، بر هر کسی که پا کج بگذارد، بیباکانه بتازیم، در دستگاه دولت محدودیت و مراقبتهای شدید نشراتی وجود داشت. حتی گماشتگان اطلاعاتی دولت در لباس دوست و رفیق، گفتارها، کردارها و نوشته ها را کنترل میکردند و به مراجع امنیتی یا ضبط احوالات وقت راپور میدادند. اما بودند کسانی که بی هراس مینوشتند و بر همه کس میتاختند، حتی بر بلندترین مقام دولت یعنی شاه و صدراعظم و دیگران. من هم که جزء کوچکی از آن شوریدگان بودم، به اصطلاح عامیانه کابل شریف، بعضاً سر را در کف دست گرفته مطالب انتقادی میگفتم و میسرودم. نمونه ای از آن سروده انتقادی ذیل بر بلندترین مقام دولت است، که از نظر میگذرد:

ای استوار، پایه تو بر وجود خلق	محدود، شان و شوکت تو بر حدود خلق
این توده ستمزده بنیانگذار توست	بنیاد خود خراب مکن بی وجود خلق
مائیم و توستی، چو نباشیم، نیستی	بود و نبود توست، به بود و نبود خلق
تا «شعله» سر کشیده، نیفتد به دامن	خود را نگاه دار، همانا ز دود خلق
سود تو نیست، خلق اگر میکشد زیان	ز انسان که نیست هیچ زیان تو سود خلق
ای مست جاه و حشمت و از خلق بیخبر	بنگر که بر فلک شده امروز دود خلق
با عدل و داد دست برآور، ز آستین	تا که نثار راه تو گردد، درود خلق
کاری مکن که بر سر تو روز باز پرس	از هر طرف چو سیل بریزد شهود خلق
در سینه ها چو تخم کدورت کند نزول	در شهرها بروز نماید، صعود خلق
یک روز دادخواه ز جایی کند قیام	بر گوشهای قوم رساند سرود خلق

چون برق شعله های فروزنده سر کشد غافل مشو ز عجز و شکست و سجود خلق
آخـر به انقلاب زمان سرکند بلند موجی ست پرخروش، بترس از رکود خلق
با مژدهٔ رهائی و با قول دوستی کم کن ز رنج مردم و بس کن قیود خلق
گرچه زیان پذیر بود زندگانیت
زحمت بکش «اسیر» به امید سود خلق

(م. نسیم «اسیر» - ۲۹ ثور ۱۳۴۵ ش، کابل عزیز)